

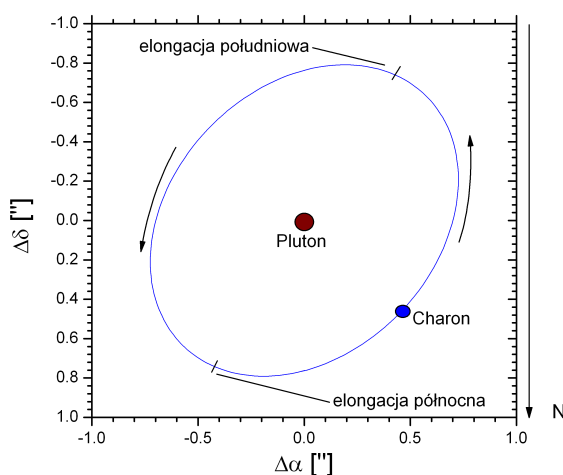
Księżyc Plutona

Największy księżyc Plutona, Charon, jest w zasadzie niemożliwy do zaobserwowania, nie tylko w warunkach amatorskich. Zdecydowałem się jednak zamieścić jego efemerydę, gdyż w teleskopie 40 cm możliwe jest zaobserwowanie zniekształcenia dyfrakcyjnego obrazu tej planety karłowatej w czasie maksymalnej elongacji księżyca. A ponieważ Pluton oddala się już od Słońca po minięciu peryhelium, warunki obserwacyjne będą się z roku na rok pogarszać. Tak więc dla obserwatorów mających dostęp do większych teleskopów może to być ostatnia okazja do stwierdzenia obecności Charona.

Jasność Charona w tegorocznej opozycji wynosi 15.9^m.

Poniższy diagram przedstawia wygląd układu Plutona w tegorocznej opozycji w lunecie astronomicznej (obraz odwrócony – północ na dole). W tabeli podano momenty (UT) maksymalnych elongacji północnej (znak dodatni) i południowej (znak ujemny) Charona. Momenty są podane z dokładnością do 1 godziny. Próby dostrzeżenia Charona należy podejmować właśnie w czasie maksymalnej elongacji. Podano wszystkie maksymalne elongacje w okresie optymalnej widzialności planety. (W tabeli: +: elongacja północna, -: elongacja południowa).

Układ Plutona

[Dane zaczerpnięte z systemu Horizons, JPL-NASA]

Charon

Data	godz.	elong.
	h m	"
V 1	15:00	0.8
4	19:00	-0.8
8	0:00	0.8
11	5:00	-0.8
14	9:00	0.9
17	14:00	-0.9
20	18:00	0.9
23	23:00	-0.9
27	4:00	0.9
30	9:00	-0.9

Data	godz.	elong.
	h m	"
VI 2	13:00	0.9
5	18:00	-0.9
8	22:00	0.9
12	3:00	-0.9
15	8:00	0.9
18	13:00	-0.9
21	17:00	0.9
24	22:00	-0.9
28	3:00	0.9

Data	godz.	elong.
	h m	"
VII 1	7:00	-0.9
4	12:00	0.9
7	17:00	-0.9
10	21:00	0.9
14	2:00	-0.9
17	7:00	0.9
20	11:00	-0.9
23	16:00	0.9
26	21:00	-0.9
30	1:00	0.9